

Jeg skal hilse fra De Radikale og Enhedslisten og sige, at det er de to partier også.

Kl. 17:59

Formanden:

Tak til hr. Kristen Touborg. Så er det fødevarerministeren.

Kl. 17:59

Fødevarerministeren (Eva Kjer Hansen):

Også denne gang vil jeg takke ordførerne for deres venlige opbakning til lovforslaget. Hr. Bjarne Laustsen fandt jo egentlig den rette benævnelse ved at kalde det et levn fra fortiden. Det synes jeg faktisk er en god måde at beskrive regelsættet på det her område på.

Hr. Bjarne Laustsen ville gerne have sikkerhed for, at der ikke er nogen, der bliver urimeligt begunstiget med den her lovændring, og det kan jeg altså, synes jeg, roligt sige der ikke er. Jeg ved godt, at det her er ualmindelig kompliceret, men jeg skal alligevel forsøge på en pædagogisk måde at sige, hvad det nu præcis er, det drejer sig om.

Det er særlige arbejderboliglån, som bliver kaldt boligdriftslån. Boligdriftslånet er egentlig en tilbagebetaling af tilskud, som man har modtaget igennem 20 år til at betale ydelserne på et realkreditlån. Det lån skal så betales tilbage over 30 år, og så er der gået i alt 50 år. Hvis låntageren så venter yderligere 10 år med at sælge boligen, er det, at lånet er rentefrit. Hvis låntageren sælger, inden de der 60 år er gået, så er det, at der skal betales rente og renters rente af lånet tilbage fra tilskuddenes udbetaling at regne. Og det er der, det beløb, som hr. Bjarne Laustsen nævner, kommer ind.

Så når det af lovforslaget fremgår, at det ikke har nogen økonomiske konsekvenser, er det, hvis vedkommende bare bliver boende i de 60 år, for så skal der ikke betales noget. Så det er reelt en stavnsbindingsperiode på ekstra 10 år, som jeg faktisk synes er urimelig set ud fra, at det er en meget lang periode. Og det er der, vi imødekommer de få, der er i den her situation, og det synes jeg faktisk er fuldt ud rimeligt ud fra gældende regelsæt.

Det er rigtig positivt at høre, at det også er ordførernes synspunkt, men jeg vil også godt nævne for ordførerne her under debatten, at jeg, efter at jeg nu har været godt og grundigt omkring det her regelsæt, så synes, at der er basis for, at vi i det hele taget får tjekket op på arbejderboligloven, som den hedder, for at se på, om der på lignende vis er nogle uhensigtsmæssige ordninger. Der kan være tale om andre eksem-

pler, som vi i dag vil synes er lidt forældede, og der kan være tale om, at vi måske kan ændre på noget eller afvikle noget på lignende vis, som vi gør på det her område. Det arbejde sætter vi nu i gang i ministeriet, så det kommer Fødevarerudvalget sikkert til at høre mere om, og det kan jo så være, at det resulterer i yderligere initiativer på det her område.

Kl. 18:02

Formanden:

Der er en kort bemærkning til ministeren fra hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 18:02

Bjarne Laustsen (S):

Jeg synes, det er en rigtig god ting, at vi får kigget på det sidste, ministeren er inde på her. Jeg har også nogle projekter vedrørende boligdelen, som ikke er ministeren helt ubekendte som tidligere minister på det område. Der ligger jo en meget stor kulturarv i livet ude på landet, og der er forskellige former for arbejderboliger, og nogle af dem er virkelig bevaringsværdige. Desværre er der også nogle, der ligesom vores herregårde står og forfalder. Men det synes jeg vi skal kigge på.

Grunden til, at jeg spurgte, var præcis, at der jo er nogle, der har indfriet deres lån, og de ni, der direkte er nævnt her, skal af med 480.000 kr. Det er jo svært at lave lovgivning med tilbagevirkende kraft, men for dem har det jo sådan set været lige så rigtigt, at de ikke skulle betale, selv om de har indfriet deres lån i bindingsperioden, sammenlignet med de 18, der nu kommer efterfølgende, og som bliver fri for at betale noget. Det er vel sådan, det er. Vi kender ikke den eksakte størrelse på det beløb, de familier eventuelt skulle have betalt, hvis de havde indløst lånet i bindingsperioden. Det ved vi jo ikke noget om. Men jeg siger det bare for, at der ikke opstår en stor forskelsbehandling.

Kl. 18:03

Formanden:

Fødevarerministeren.

Kl. 18:03

Fødevarerministeren (Eva Kjer Hansen):

Altså, vi vil jo altid under udvalgsarbejdet kunne konstruere nogle eksempler på, hvordan det kunne have set ud og i hvilke situationer. Men det, vi jo tager stilling til med det her, er, om vi synes, det er rimeligt, at der skal være den her ekstra bindingsperiode for de personer, det vedrører. Det er altså ekstra 10 år, og hvis ikke man kan håndtere det, er det, der skal erlægges en særlig betaling. Og jeg synes, det er urimeligt, at